

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

at Priskontrolraadet ikke kan reklamere for sin Virksomhed ved at offentliggøre de strengt fortrolige Forhandlinger, som det fører om Prisspørgsmaal o. lign.

Det ærede Medlems Forslag om, at alle Prisaftaler simpelt hen skulde erklæres for ophævede for at muliggøre en fri Prisdannelse paa Hjemmemarkedet, rummer næppe nogen Realitet. Som jeg tidligere har haft Lejlighed til at fremhæve, vil Erhvervslivet under de Former, under hvilke Produktions- og Omsætningsforhold udfolder sig i vore Dage, have behov for i et vist Omfang at kunne bygge paa Aftaler, og naar disse hviler paa sunde og fornuftige Principper, ser jeg ikke, at der skulde være nogen Grund til at lægge dem Hindringer i Vejen.

De af det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen fremsatte Udtalelser om Indførelse af Treskiftevagt i Skibene, et Spørgsmaal, der ogsaa fra anden Side er rejst over for mig, giver mig Anledning til at fremsætte nogle Bemærkninger.

Som bekendt er Spørgsmaalet om en Regulering af de søfarendes Arbejdstid ikke af ny Dato. Allerede i 1919 drøftedes dette Spørgsmaal paa en international Arbejds-konference i Washington, og siden da har der været talrige Forhandlinger, baade internationale, nordiske og indenlandske, om Sagen. Jeg skal ikke trætte med en Opremsning af hele Sagens Forhistorie, men vil henvise til den Redegørelse, jeg fremsatte i dette høje Ting i Februar Maaned ved Forelæggelsen af Lovforslaget om et midlertidigt Tillæg til Sønæringsloven. Som jeg dengang fremhævede, var Forudsætningen for Gennemførelsen af en dansk Søarbejdstidslovgivning den, at en tilsvarende Lovgivning blev gennemført i de Lande, med hvis Skibsfart dansk Skibsfart nærmest maatte sidestilles. Denne Forudsætning brast imidlertid, idet det ikke viste sig muligt at faa gennemført en fællesnordisk Lovgivning paa dette Omraade, og da der desuden viste sig betydelige Vanskeligheder ogsaa inden for vore egne Grænser for Gennemførelsen af en Lovgivning, der laa paa Linie med den i Sverige vedtagne Lov om Søarbejdstid, maatte Sagen stilles i Bero.

Dette betyder naturligvis ikke, at Spørgsmaalet om Reguleringen af Arbejdstiden til Søs ikke vil kunne tages op igen, og det er da ogsaa min Hensigt at vende tilbage til Sagen, saa snart Tiden er egnet dertil. Jeg tror imidlertid ikke, at det nuværende Tidspunkt er særlig godt til at optage Spørgsmaalet til fornyet Drøftelse; under den foreliggende internationale Situa-

tion maa Bestræbelserne først og fremmest rettes imod at tilvejebringe saadanne Forhold i Skibene, som bedst muligt vil kunne beskytte vore Søfolk imod de Farer, de er udsat for under Sejladsen.

Som det vil være det høje Ting bekendt, har Handelsministeriet ved forskellige Bekendtgørelser gennemført Regler om ekstraordinære Sikkerhedsforanstaltninger i Skibene. Ministeriet har for nylig fra de søfarendes Organisationer modtaget Henvendelse om Gennemførelse af en Række yderligere Foranstaltninger til Betryggelse for Besætningerne. Der er saaledes stillet Krav om ekstraordinære Bemandingsregler, om ekstraordinært Baadmateriel, om Nødbelysning og andre tilsvarende Foranstaltninger. Disse Spørgsmaal er i Øjeblikket Genstand for Forhandling mellem Handelsministeriet og de interesserede med Hensyn paa at opnaa et hurtigt Resultat.

Jeg kan ikke i dette Øjeblik sige, hvilke yderligere Foranstaltninger det vil blive nødvendigt at træffe som Følge af de Krav, der er rejst af de søfarende, men det er givet, at de ekstraordinære Foranstaltninger, som er gennemført eller skal gennemføres, stiller betydelige økonomiske Krav til Rederne. Det er endvidere klart, at en Forøgelse af Redernes Udgifter vanskeliggør Bestræbelserne for at holde Fragterne paa et passende Niveau. Da vi alle er interesserede i at holde Fragterne for Landets Tilførsel saa lavt som muligt, for saa vidt muligt at begrænse de af Forholdene fremtvungne Prisstigninger, er det nødvendigt nøje at overveje, hvor langt det er muligt at gaa med Hensyn til i Øjeblikket at paalægge Skibsfarten yderligere Byrder.

Jeg minder i denne Forbindelse om, at det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen forleden fra denne Plads selv har givet Udtryk for, at han for sit Vedkommende ikke kan medvirke til en Lovgivning, der skaber Dyrtdid. Da en Arbejdstidsregulering efter tilsvarende Regler som dem, der nu er gennemført i enkelte andre Lande, nødvendigvis medfører betydelige Merudgifter for Skibsfarten, og da Spørgsmaalet om en Arbejdstidsregulering ikke er afhængigt af eller har nogen Forbindelse med den foreliggende ekstraordinære Situation, maa jeg finde, at det vil være rigtigst ikke i Øjeblikket at rejse Spørgsmaalet om Lovændringer paa dette Punkt.

I øvrigt er det saaledes, at visse Grupper allerede ad Overenskomstvejen har opnaaet en rimelig Arbejdstidsordning. Søfyrbøderne har allerede gennem lange Tider haft Treskiftevagt. For deres Vedkom-